

2008 m. gruodžio 4 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-545/08)

(2009/C 82/18)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Nijenhuis ir K. Mojesowicz

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad sureguliuavusi mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus, neatlikusi preliminarios rinkos analizės, Lenkijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Direktyvos 2002/22/EB ⁽¹⁾ 16 ir 17 straipsnius kartu su Direktyvos 2002/21/EB ⁽²⁾ 16 ir 27 straipsniais.
- Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Lenkijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Direktyvos 2002/22/EB 16 ir 17 straipsnius kartu su Direktyvos 2002/21/EB 16 ir 27 straipsniais, sureguliuavusi mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus, neatlikusi preliminarios rinkos analizės.

Pirmausia, įpareigojimai, kuriuos praėjus dvejiems metams po Bendrijos teisės aktų įsigaliojimo bendrovei *Telekomunikacja Polska* nustatė *Urząd Komunikacji Elektronicznej* (Elektroninės komunikacijos tarnyba) vadovas, t. y. reikalavimas, kad bendrovė pateiktų mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus nacionalinei reguliavimo tarnybai patvirtinti, bei reikalavimas, kad tarifai būtų nustatomi remiantis paslaugų suteikimo sąnaudomis, yra nauji įpareigojimai, o ne esamų įpareigojimų išlaidymas.

Antra, *Urząd Komunikacji Elektronicznej* vadovo bendrovei *Telekomunikacja Polska* nustatytos reguliavimo pareigos, susijusios su mažmeniniais plačiajuostės prieigos paslaugų tarifais, negali būti laikomi pereinamojo laikotarpio priemone Pagrindų direktyvos 27 straipsnio prasme, nes Direktyvos 98/10/EB 17 straipsnis, apie kurį kalbama minėtame 27 straipsnyje, susijęs vien su viešojo fiksuoto telefono tinklo ir viešųjų fiksuoto telefono ryšio paslaugų naudojimo tarifais.

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367).

⁽²⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

2009 m. vasario 9 d. Deepak Rajani (Dear!Net Online) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 26 d. Pirmosios instancijos teismo priimto Sprendimo T-100/06 byloje Deepak Rajani (Dear!Net Online) prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Deepak Rajani (Dear!Net Online), atstovaujama advokato A. Kockläuner

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Artoz-Papier AG

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2008 m. lapkričio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą (T-100/06).
- Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, nes:

- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino kartu skaitomas Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 43 straipsnio 2 ir 3 dalių bei Madrido susitarimo 4 straipsnio 1 dalies nuostatas,
- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė ES 6 straipsnį bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 ir 14 straipsnių nuostatas,
- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė kartu skaitomas Direktyvos 89/104/EEB ⁽²⁾ 1 ir 10 straipsnių nuostatas,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 79 straipsnį, nes neatsižvelgė į tai, kad kita šalis veikė nesąžiningai,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad aptariamai prekių ženklai yra tokie panašūs, kad gali būti sumaišyti, todėl jis pažeidė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė savo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį, nes prie ieškinio pridėtus įrodymus pripažino nepriimtinus,

- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė kartu skaitomus ES 49, 50 ir 220 straipsnius,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad VRDT piktnaudžiavo įgaliojimai.

- (¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).
- (²) 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmoji Tarybos direktyva valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92).

2009 m. sausio 8 d. Hof van Beroep te Gent (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Erotic Center BVBA prieš Belgische Staat

(Byla C-3/09)

(2009/C 82/20)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Beroep te Gent

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Erotic Center BVBA

Atsakovė: Belgische Staat

Prejudicinis klausimas

Ar kabina, kurią sudaro užrakinama patalpa, kurioje yra vietos tik vienam asmeniui, kuris už atlygį televizijos ekrane gali žiūrėti filmus, o filmų rodomą pradeda pats įmesdamas monetą, gali pasirinkti įvairius filmus ir per laiko tarpą, už kurį jis sumokėjo, gali keisti rodomus filmus, turi būti laikoma „kino teatru“ 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos Šeštosios PVM direktyvos Nr. 77/388/EEB (¹) H priedo 7 kategorijos (dabar — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (²) III priedo 7 punktas) prasme?

(¹) Direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

(²) Direktyva dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2009 m. sausio 8 d. Gerasimos Potamianos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-160/04 Potamianos prieš Komisiją

(Byla C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Gerasimos Potamianos, atstovaujamas advokatų S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ir E. Marchal

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apelianto reikalavimai

- Panaikinti 2008 m. spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo (septintoji kolegija) sprendimo byloje T-160/04 (*Potamianos prieš Komisiją*) dalį, kuria šis teismas atmetė visus 2004 m. balandžio 26 d. ieškinyje, pareikštame dėl Sudaryti tarnybos sutartis įgalios tarnybos sprendimo nepratęsti laikinojo tarnautojo tarnybos sutarties, nurodytus reikalavimus;
- panaikinti Sudaryti tarnybos sutartis įgalios tarnybos sprendimą nepratęsti laikinojo tarnautojo tarnybos sutarties;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas pareiškė keturis kaltinimus.

Pirmasis kaltinimas susijęs su neteisingu Pirmosios instancijos teismo pateiktu išaiškinimu, kad laikinojo tarnautojo tarnybos sutarties nepratėsimas buvo grindžiamas su tarnybos interesais susijusiomis priežastimis. Iš tiesų apelianto viršinininkai keletą kartų prašė pratęsti jo tarnybos sutartį. Atvirkščiai, iš objektyvių, reikšmingų ir neprieštarinčių įrodymų matyti, kad nagrinėjamas sprendimas nepratęsti tarnybos sutarties buvo grindžiamas tik nesumavimo taisyklės, nustatančios maksimalų šešerių metų laikinojo tarnautojo tarnybos laikotarpį, taikymu.

Pareiškdamas antrąjį kaltinimą apeliantas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad jis nepateikė savo kandidatūros užimti atitinkamų laisvų pareigų, nors apeliantas laiku pateikė prašymą pratęsti jo tarnybos sutartį ir, netgi paskelbus pranešimą apie laisvą darbo vietą, jis dar keletą kartų pateikė minėtą prašymą.